

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022. Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

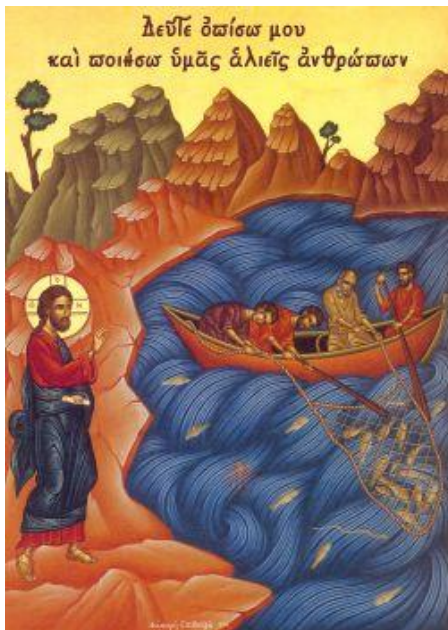
*Δαβίδ οσίου του εν Θεσσαλονίκη, Ιωάν-
νου επισκόπου Γοιθίας.*

έτος 15^ο Τεύχος 656

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ.Δ',18-23)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

«Και λέγει αυτοίς, δεύτε οπίσω μου και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων. Οι δε ευθέως αφέντες τα δίκτυα ηκολούθησαν αὐτῷ»

Μετά την Κυριακή των Αγίων Πάντων, η σημερινή Κυριακή είναι αφιερωμένη στην κλήση των μαθητών στο μεγάλο αποστολικό τους διακόνημα. Η πράξη αυτή του Κυρίου είναι τα εγκαίνια της δημόσιας δράσης Του. Αυτή, λοιπόν, την κλήση των μαθητών μας περιγράφει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος στην Ευαγγελική περικοπή που ακούσαμε.

Η σκηνή της κλήσης ξετυλίγεται «παρά την θάλασσα της Γαλιλαίας» δηλαδή τη λίμνη της Τιβεριάδας ή της Γεννησαρέτ, όπως την ονομάζουν αλλού τα άγια Ευαγγέλια. Εδώ, λοιπόν, ο Χριστός εγκαινιάζει τη δημόσια δράση Του. Από τους ψαράδες της Γαλιλαίας επιλέγει τους πρώτους μαθητές Του, τον Πέτρο και τον Ανδρέα, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τους γιούς του Ζεβεδαίου.

Τους καλεί από το έργο της αλιείας, που αποδίδει χρήματα για τις βιοτικές τους ανάγκες, στο έργο το καινό της αλιείας ανθρώπων στην ακολούθηση και συμμετοχή στον τρόπο ζωής της βασιλείας του Θεού. Στη διακονία του κηρύγματος του Ευαγγελίου του Χριστού στα μήκη και πλάτη της γης. **«Δεύτε οπίσω μου και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων»** (Ματθ.4,19). Αυτό είναι το προσκλητήριο που τους απευθύνει. Ελάτε και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων και οι πρώτοι μαθητές σπεύδουν να τον ακολουθήσουν. **«οι δε ευθέως αφήντες τα δίκτυα ηκολούθησαν αυτώ»** (Ματθ.4,20). **« Ευθέως»**, λοιπόν άφησαν τα δίκτυά τους και ακολούθησαν το Χριστό. Το «ευθέως» σημαίνει αμέσως και δηλώνει την προθυμία τους με την οποία άφησαν την αλιεία των ιχθύων της λίμνης και ακολούθησαν τον Κύριο. Αποκαλύπτει την αποφασιστικότητά τους να υπακούσουν στην πρόσκλησή Του αντί πάσης θυσίας. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ερμηνεύει τη στάση τους: **«Σκόπει δε αυτών την πίστιν και την υπακοήν. Και γαρ εν μέσοις τοις έργοις όντες, ακούσαντες αυτού κελεύοντος, ουκ ενεβάλοντο, ουχ υπερέθεντο, ουκ είπον υποστρέψαντες οίκαδε, διαλεχθώμεν τοις προσήκουσιν, αλλά πάντα αφήντες είποντο»**.

Το παράδειγμα αυτό των μαθητών, ο τρόπος που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση του Χριστού, είναι πρόδηλα ανάγκη να προσδιορίζει και τη δική μας ζωή, τη δική μας στάση, τη συμπεριφορά μας, ως χριστιανών απέναντι στον Κύριό μας και το Ευαγγέλιό Του. Το καίριο ερώτημα που γεννιέται είναι με ποιόν τρόπο ανταποκρινόμαστε στα όσα πηγάζουν από τη χριστιανική μας ιδιότητα. Από την ώρα του βαπτίσματός μας «γίναμε μέτοχοι κλήσης επουρανίου» (Εβρ.3,1). Το βάπτισμα και η διδαχή είναι τα βασικά χαρακτηριστικά αποστολικής κλήσης και εξουσίας, διακονίας μέσα στην Εκκλησία του Χριστού. Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι ο Κύριος κάλεσε τους μαθητές Του για να τους δώσει θέσεις και εξουσία, αλλά τους κάλεσε να συσταυρωθούν μαζί Του μέσα στην Εκκλησία.

Κατά τη γνώμη μου, η στάση των αποστόλων στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή, μας προσφέρει δυο βασικά στοιχεία που πρέπει να

μας εμπνέουν κι εμάς τους Χριστιανούς. Ποια είναι αυτά; Η **προθυμία** και η **αυταπάρνηση**. Προθυμία σημαίνει διάθεση, ζήλος, αγάπη και ενθουσιασμός. Το αντίθετο της προθυμίας είναι η αδιαφορία, η απροθυμία και η νωθρότητα. Ως χριστιανοί οφείλουμε να είμαστε πρόθυμοι, να μας διακρίνει ζήλος, να μας διακρίνει και να μας χαρακτηρίζει η αφοσίωση και η θερμότητα της πίστης. Ακριβώς αυτό έκαναν οι απόστολοι με μεγάλη προθυμία τα παράτησαν όλα, οικογένεια, συγγενείς, φίλους και αφοσιώθηκαν στην κλήση του Κυρίου για διακονία και ιεραποστολή.

Αγαπητοί μου αναγνώστες, η μεγάλη κλήση στην αποστολική διακονία, όπως είδαμε θέλει προθυμία. Η κλήση αυτή του Χριστού δεν απευθύνεται σήμερα μόνο στους ιερείς, στους ιεροκήρυκες και γενικά στους κληρικούς. Κάθε πιστός χριστιανός είναι ή μπορεί να γίνει ένας φλογερός ιεραπόστολος. Ο λόγος της Αγίας Γραφής απευθύνεται και σε αυτόν και του ζητά να κάνει τη ζωή του τέτοια και να ακολουθεί πρόθυμα το Χριστό για να χρησιμοποιηθεί και αυτός ως συνδετικός κρίκος στην αλυσίδα των μαθητών και αποστόλων του Χριστού, καθώς και των διαδόχων τους.

Το δεύτερο στοιχείο που μας εμπνέει από τη στάση των πρωτοκλήτων αποστόλων είναι η **αυταπάρνηση**, το πνεύμα της θυσίας. Οι μαθητές πρόθυμα και ανεπιφύλακτα αφήνουν τα πάντα και ακολουθούν το Χριστό. Η αποστολική πορεία που διέγραψαν σφραγίζεται από το πνεύμα της αυταπάρνησης και θυσίας. Η αυταπάρνηση πρέπει να είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα κάθε γνήσιου χριστιανού. Το πνεύμα της προσφοράς και της θυσίας αποτελεί το θεμέλιο της χριστιανικής ζωής. Αντίθετα αυτό που αναιρεί και την αλλοιώνει είναι η εγωπάθεια και η επιθυμία της ευμάρειας και της χλιδής. Ο λόγος του Χριστού για το ζήτημα αυτό είναι ξεκάθαρος και δεν επιδέχεται αμφιβολιών και αντιρρήσεων: **«Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι»**(Ματθ.16,24).

Πώς και πού μπορεί να εκφραστεί η προθυμία και η αυταπάρνηση; Μια απλή απάντηση είναι σε όλα, σε κάθε πτυχή της χριστιανικής

ζωής. Προσωπικά ξεχωρίζω τρεις κατηγορίες, που δηλώνουν προθυμία και αυταπάρνηση. Πρώτη κατηγορία στην προσευχή και τη λατρεία μας προς το Χριστό. Για λατρεύσουμε το Χριστό και να συμμετάσχουμε στην ευχαριστιακή σύναξη της Κυριακής και κάθε μεγάλης γιορτής, τουλάχιστο, απαιτείται προθυμία. Ενώ η καμπάνα μας καλεί στο ναό εμείς πρέπει να δείξουμε προθυμία και να θυσιάσουμε λίγο ύπνο ή μια εκδρομή μας ή τα μπάνια μας στη θάλασσα και να επιδείξουμε θερμότητα ψυχής για την κοινή μας λατρεία στον ιερό ναό της Ενορίας μας.

Δεύτερη κατηγορία η συμμετοχή με ζήλο στον κηρυκτικό λόγο της Εκκλησίας. Πολλοί πιστοί την ώρα του θείου κηρύγματος δεν ακούν με προσήλωση το λόγο του Θεού από τον ιεροκήρυκα, αδιαφορούν ή δυσφορούν για τη χρονική διάρκεια του κηρυκτικού λόγου. Η απροθυμία μας προς το κήρυγμα του θείου λόγου και γενικά η αδιαφορία μας για τη μελέτη της Αγίας Γραφής είναι, δυστυχώς, η αιτία σχεδόν όλων των κακών που μας κατατρέχουν.

Τρίτη κατηγορία, που θεωρώ εξίσου σημαντική, είναι η προθυμία και ο ζήλος στα καλά έργα, στις πράξεις αγάπης προς τον πλησίον μας. Δε νοείται χριστιανική ζωή χωρίς καλά έργα, **«αγάπη χωρίς έργα νεκρά εστί»** μας λέγει ο απόστολος των εθνών Παύλος. Αν επικρατήσει στη ζωή μας η απροθυμία και η νωθρότητα, τότε είμαστε χριστιανοί χωρίς χρέος, εντελώς τυπικοί, χωρίς ουσία. Αν δεν έχουμε στην ψυχή μας το αίσθημα της αυταπάρνησης και προθυμίας, τότε θα στεκόμαστε ψυχροί και αδιάφοροι απέναντι των άλλων, στον πόνο τους και στη δυστυχία τους. Όμως οι άγιοι απόστολοι με τη στάση τους μας συστήνουν να είμαστε **«ζηλωταί καλών έργων»** (Τίτ.2,14).

Παρακαλείται κάθε χριστιανός να κηρύττει με έργα καλά, με τον τρόπο της ζωής του και με το λόγο του, το Ευαγγέλιο του Χριστού. Να μελετούμε αδιαλείπτως την Αγία Γραφή και να την μεταλαμπαδεύουμε στους νεότερους μας. Ας πορευόμαστε στα ίχνη των αποστόλων με προθυμία και αυταπάρνηση και ας ακολουθούμε με πιστότητα, ευαγγελική και αποστολική δράση μέσα μας, για να ετοιμάσουμε την έλευση της αιώνιας βασιλείας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Αμήν.